

Redakcja i Administracja:
Kraków, ulica Filipa L. 11 (I. piętro).

Adres na telegramy: **Naprzód**, Kraków.
Telefon Nr 396. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką **2 K**, bez odsyłki **1 K 60 h**,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2½ szyl.,
70 ctm. amerykańk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie **40 h**,
z dostawą do domu **46 h**.

Numer **8 h**, poświęteczny **4 h**.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęteczne o godzinie 9 rano.

Dział Inzeratowy: Kraków, ul. Marka 21.

Ogłoszenia (inzeraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego
drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz
20 halery, następnie po 10 hal. — **Nadstana**
od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40
hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi
po 80 hal. od wiersza za każdy raz.
Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za
cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiej-
scowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla
miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty po-
cztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca
i beziemiennych listów nie uwzględnia.

Koło berlińskie i intrzygi naro- dowych demokratów.

Jak wiadomo, rozbić się bloku konser-
watywno liberalnego w Niemczech i zasypa-
nie pod jego gruzami kanclerstwa Bülowa
odbyło się na tle niezadowolenia konserwa-
tystów junkierskich i centrowych z nowego
projektu podatkowego Bülowa, w którym wi-
dniała obok podatków pośrednich między in-
nymi pozycya, posiadaczom arcyniemila —
podatku spadkowego. Do spółki z centrum
i konserwatystami przystąpiło i Koło polskie,
w którym rej wiodą reprezentanci polityki
szlacheckiej. A hasłem tu było pozornem:
dalej na Bülowa-wywaszczyciela, największe-
go wroga Polaków!

Okazało się jednak niebawem, że pod o-
słoną patriotycznego hasła mieścił się zwy-
kły egoizm tych panów, że uchwalili oni z
lekkim sercem rządowi całą litanię podatków
pośrednich (na sumę 305 milionów); wszy-
stkie poprawki konserwatywne, zdążające do
większego obciążenia klas pracujących.

Musiło z tego powodu powstać rozgory-
czenie na Koło wśród mas ludowych, widzą-
cych takie ustawiczne poporządkowanie swych
interesów interesom nielicznej garści szlache-
ckich rodów, które „pożytek narodowy” pra-
wem kaduka z własną utożsamili kieszeni. Zwa-
żając na Śląsku, gdzie lud polski, pod-
władny kapitałowi niemieckiemu, nieraz na-
rażony był na mnóstwo szykan i strat za
głosowanie na polskiego kandydata; gło-
sowanie po to, by jego poseł wybraniec zwa-
żał na jego barki ciężary, oszczędzając kie-
szeń pańską, notabene na Śląsku właśnie
tę prześladowcą — niemiecką...

Tymczasem w łonie Koła wre rywalizacya
pomiędzy dawnymi parlamentarzystami, a no-
wą formacyą: narodowo-demokratyczną. Ci
ostatni chcą wybić swych przeciwników z
siodła. W prasie swojej prowadzą tedy kam-
panię przeciwko uprawianiu przez „Koło” po-
lityki junkiersko-lichwiarskiej. „Kuryer Po-
znański” wojuje z poznańskim „Dziennikiem”,
a najgłośniej zwróciły „Kuryer Śląski” i „Ko-
fantego”, który nie na żarty lęka się, iż ta
polityka przysporzy na Śląsku zwolenników
obozowi socjalistycznemu i „Gazecie Robo-
tniczej”, co i jego mandat mogłoby podko-
pać.

W interesie agraryuszów zraziło sobie te-
dy Koło sfery mieszczańskie, rzemieślnicze,
kupieckie w Poznańskim, a nadewszystko
szerokie sfery ludowe na Śląsku, na terenie
tak niedawno uwolnionym spod kurateli cen-
trowej.

Czy jednak brać należy na serio „demo-

kratyczne” oburzenie narodowych-demokra-
tów? Bynajmniej. Chcą oni za przykładem
Królestwa i Galicyi chwycić w swe ręce pro-
wodystwo. W Królestwie pod firmą patryo-
tyzmu usunęli na bok ugodowców, aby jako
politycy w Dumie zainaugurować erę skraj-
nie ugodową. W Galicyi wyparli stańczyków-
serwilistów rządowych pod hasłem polityki
wyłącznie narodowej, a ta polityka ich oka-
zała się taką samą służbą janczarską przy
boku każdego rządu z domieszką tylko bar-
dziej cynicznych, a górnolotnych frazesów.

Ewentualny tryumf narodowych demokra-
tów w zaborze pruskim nie oznaczałby też
jakieś istotnej demokratyzacyi Koła berliń-
skiego.

Napłynęliby jeno nowi aktorzy, którzyby
czempremiej powdziejali stare kostyminy i
stare powtarzali zwroty, tylko z napuszoną
pozą wynalazców niebyszałej metody.

To pojąć powinien lud pracujący w zabo-
rze pruskim i nie iść na lep chytrych fraze-
sowiczów i demagogów, nie lepszych od ja-
wnych wsteczników szlacheckich; powinien
zrozumieć, że miejsce jego tylko w szeregach
polskiej organizacyi socjalistycznej.

Obrazki ze strejku w Szwecyi.

Zachowanie się żołnierzy.

Kopenhaski „Socialdemokraten” donosi,
że kierownictwo strejku otrzymuje codzien-
nie z różnych koszar objawy sympatyj. Żołnierze
oświadczenia, że pod żadnym
warunkiem nie użyją swej broni przeciw
strejkującym. Ponieważ żywoły anarchi-
styczne rozruchy między żołnierzami ode-
zwą, wzywając ich do otwartego buntu,
ogłosiło kierownictwo strejku, że z postę-
powaniem tem nie solidaryzuje się.

Charakterystyczny wypadek miał miej-
sce w koszarach w Falun. Dwustu żołnie-
rzy w nocy, po odrąbieniu sygnału do
spania, prowadziło w łóżkach głośną dys-
kusję na temat strejku, nie słuchając roz-
kazu zaprzestania rozmowy. Po zakończe-
niu dyskusyi żołnierze odśpiewali „Mię-
dzynarodówkę” i „Marsylianke”.

Jak wygląda Sztokholm.

Współpracownik berlińskiego „Vor-
wärtsu”, wysłany do Szwecyi, tak opi-
suje swe wrażenia: Wzdłuż linii kolej-
wych widać patroly wojskowe, a szczegól-
nie mosty i tunele są silnie strzeżone. W
Sztokholmie patroly policyjne przejeżd-
żają w samochodach przez miasto; od
czasu do czasu maszerują oddziały wojs-
ka z bagnietami na karabinach, co tu na-
leży do rzadkich widowisk.

Miasto coraz więcej cierpi wskutek bra-
ku żywności. Nagromadzono wprawdzie
przed wybuchem strejku wielkie zapasy,
ale te wkrótce się wyczerpią i niema spo-
sobu sprowadzenia nowych. W restaura-
cyach wydają jedzenie tylko dla stałych
gości, którzy wchodzą tylnymi drzwiami,
gdyż frontowe wszędzie trzymają zamknię-
te. Żywność przychodzi do miasta tylko
do szpitali. Od zeszłej środy ani jeden
większy okręt nie opuścił portu.

Zachowanie się strejkujących jest wzo-
rowe. Policja sama stwierdza, że teraz
jest w mieście mniej awantur, niż w in-
nych czasach. Na ulicy nigdzie nie spoty-
ka się pijanego, gdyż strejkujący prze-
strzegają ściśle zakazu używania alkoholu.
Strejkujący tłumnie uczęszczają na wy-
kłady, zarządzane przez Towarzystwo o-
światowe; resztę czasu przepędzają na
spacerach poza miastem.

Tramwaj i kolej.

W Sztokholmie strejkują cały personal
tramwajowy, ale dyrekcyja dla utrzymania
porozu ruchu wysłała na miasto na jedną
linię 8 wozów, kierowanych przez urzędni-
ków. Wozów tych nikt nie używa, tak, że
jedynymi pasażerami są eskortujący je po-
licjanci.

Na liniach kolejowych, na których strej-
ku nie ogłoszono, panuje mimowolny bierny
opór, polegający na tem, że koleje jadą
próżne, bez pasażerów i towarów, gdyż
robotnicy zajęci przy ładowaniu wagonów
i woźnicy dowożą towary strejkują. —
Nikt nie trzyma się też przepisane planu
ruchu, a urzędnicy, którzy sympatyzują ze
strejkującymi, nie nalegają na dopełnienie
przepisanych formalności.

Ci kolejarze, którzy pozostali w służbie,
płacą do kasy strejkowej po 5 szwedzkich
koron (6 K 63 h) tygodniowo.

Międzynarodowa solidarność.

Centralne komisye zawodowe Niemiec i
Szwajcaryi wydały do swych członków
odezwy, wzywające do zbierania składek
na rzecz strejkujących. Komisya zawodo-
wa Danii uchwaliła na razie wysłać do
Sztokholmu po 10.000 K tygodniowo. Na-
wet w Rosyi między robotnikami fabry-
cznymi zbiera się składki.

Ponieważ przedsiębiorcy usiłują zapro-
wiantować Szwecję żywnością sprowadza-
ną z sąsiednich krajów, szczególnie z Da-
nii, Niemiec i Anglii, oświadczyli tamtejsi
robotnicy, w pierwszym rzędzie pieka-
rze, że na pierwszą próbę wysłania ży-
wności do Szwecyi odpowiedzą strejkami.

EDWIN BALMER.

NA RAFIE.

4

Gazeta opisywała dalej jacht, maszyny,
opalone ropą naftową, dynamomaszyny i apa-
rat telegrafu bez drutu, którym operował
sam Pickney. Załoga, razem ze służbą, wy-
nosiła dwadzieścia sześć osób.

Harling począł patrzeć na punkty i kre-
ski, odbite na taśmie przez automatyczny
przrząd notujący. O, tu był epilog historii.

Nie wspominał tylko ten epilog o dziew-
częciu z czystymi, prostymi rysami twarzy;
na taśmie nie było o niej żadnej wzmianki.
Jak zachowywała się Miss Durant, gdy okręt
ginał na rafie? Czy udała się pod opiekę
tego drżącego człowieka, który do ostatniej
chwili wystukiwał kluczem przerażone na-
woływania o pomoc — człowieka, którego
ostatecznie wybrała sobie za męża? Czy też...

Harling spojrział na ostatni z portretów,
umieszczonych w gazecie.

Jak zachowywał się ten Sammers? Rysy
jego w przeciwieństwie do rysów jego ry-
wala miały w sobie niewiele tej subtelności,
jaką daje wysoka kultura; lecz rysy te, jak-
kolwiek szersze i mniej kształtne, były za-
razem prostsze, a podbródek i usta układały
się w wyraz energiczny. O, naturalnie, z
milczenia, jakim go pomijały te kropkowane
i kreskowane sprawozdania, można było wnio-
skować, że...

— Te-ep, te-ep; te-ep, te-ep; te-ep, te-ep;
te-ep! — zadzwieczało w rezonatorach. Pier-
wszy poryw nadziei, jaki opanował Harlinga,
w jednej chwili zakończył się niedołężnym,
zawiedzionym ruchem.

— M M M M M, — odczytywał mecha-
nicznie operator; musiał to być jakiś prywatny
umówiony sygnał, a przytem z innego okrętu,
gdyż w tem stukaniu czuć było inną rękę.
Ręka ta była silna i pewna, i na okęcie tym
nie było zapewne paniki.

Lecz „te-ep, te-ep!” powtarzało się bez-
ustannie. „M M M M!”

— „Te-ep, te-ep!” M M! — Nie: — A A! —
wykrzyknął Harling z szaloną radością. —
A A! A A!

Mechanicznie począł był odczytywać ten
nowy komunikat w kluczu, którym stale się
posługiwał — w kluczu kontynentalnym,
przemczem otrzymywał był ciągle bezsensowne
„M M M”; lecz naraz wpadł na pomysł zasto-
sowania klucza morskiego i momentalnie zro-
zumiał swój błąd.

— A A! — powtarzał teraz za aparatem. —
Klucz morski! Powszechnie przyjęty sygnał
w kluczu morskim. Tak, napewno!

— Mongolian! — poniosły w przestrzeń
z sykiem i trzaskiem iskry elektryczne. Na-
turalnie! Setki okrętów mogły się posługiwać
kluczem morskim, więc dlaczego nie miałyby
Irvessa...?

— Irv... — począł czytać Harling i pot
wystąpił mu na czoło. — Irvessa! — zawo-
łał. Porwał słuchawkę telefonu.

— Kapitanie! — wykrzyknął. — Kapita-

nie! Harling. Mam znów „Irvessę”! — Po chwili
kapitan znalazł się w kabinie Harlinga.

— Patrz pan! — rzekł ten, wskazując na
taśmę i zapominając o tem, że zrobił z niej
odpis. — Irvessa. To kto inny wysłał, nie
Pickney, gdyż to jest w kluczu morskim, a
przytem...

Równie i spokojnie, bez wzruszenia i pa-
planiny, nadchodziły wieści z „Irvessy”.

— A przytem to nie jest stały operator;
ale on... panuje nad swymi nerwami. Słuchaj
pan. Oto jego słowa: „Irvessa tkwi na rafie,
prawdopodobnie w odległości trzydziestu pię-
ciu mil od miejsca, w którym odbieracie te-
raz tę wiadomość. Środek burzy posuwa się
wprost na północo-wschód od nas. Najsilniej-
sze błyskawice w odległości dziesięciu mil
między północo-wschodem a wschodem. Te-
raz w chmurach powstała duża luka w kie-
runku wschodnim”.

„Mongolian” odpowiedział:

— Środek burzy na południowym zacho-
dzie, błyskawice na zachodzie. Widzimy lukę
w chmurach na południowym zachodzie. Ste-
rujemy też w tym kierunku, zmierzając ku
wam. Jak długo możecie się utrzymać?

— Może z pół godziny.

— Nie jesteśmy w stanie zrobić więcej, jak
dwanaście węzłów — odpowiedziała bezlito-
śnie iskra z „Mongoliana” przy potwierdza-
jącym geście kapitana. — Nie dopłyniemy
do was wcześniej, jak za dwie godziny, jeśli
nawet będziemy sterowali prosto w waszym
kierunku. Macie łodzie ratunkowe? Gdzie
była ta błyskawica?

— Dwie! Północo-wschód.

— Prowadźcie nas za pomocą wskazówek,
wysyłanych przez telegraf bez drutu, a po-
tem spuszczaćcie łodzie. Zabierzcie rakiety
na łodzie.

— Łodzie ratunkowe opuściły jacht dzie-
sięć minut temu — czytał Harling — pod-
czas przerwy w komunikacji. W każdej ceter-
naście osób. Ja... zabrały z sobą rakiety, —
zmienił wysyłający rozpoczęte zdanie — lecz
już ich używają.

— Pierwsza łódź musiała już zużyć wszy-
stkie — zabrzała wiadomość po chwilowej
pauzie. — Druga prawie wszystkie. — Na-
stąpiła znów pauza. — Z kierunku światła
mojego reflektora ludzie w łodziach zrozu-
mieli, zdaje się, że wy jesteście na północo-
wschodzie. Światła ich zdają się posuwać w
waszym kierunku. Obawiam się, że zużyli
wszystkie rakiety, ale mają latarnie. Cała ich
nadzieja teraz w latarniach.

— Kto pan jesteście? — spytał „Mongolian”,
zmieniając nieco temat. — Ilu ludzi zostało
z panem?

— Jeden. Tyle tylko, ile było potrzeba do
dynamomaszyn. Motor mamy opalany ropą;
oddział dynamomaszyn dobrze zabezpieczony.
Człowiek ten może podtrzymywać prąd do
telegrafu i reflektora tak długo, jak tylko
wogóle wytrwamy.

— Kto pan jesteście? Komunikuj pan dalej.
Zmieniamy szybkość; obliczamy odległość i
kierunek. Komunikuj pan dalej. Kto pan
jesteście?

— „Irvessa”; właściciel E. H. Pickney, San

wcale nie służą. Pieniądzmi wykupują się od narażania własnego życia i „patryotycznego” obowiązku mordowania, zwalając to na ludność ubogą.

Więc rozzagwił się po kraju bunt przeciw opasłym mnichom i sybaryckiej szlachcie-burżuazji, co rękami ludu prowokują podboje, mające służyć za szczebel do tem gruntowniejszego ciemiężenia tegoż ludu.

Te same klasy, które potężną ongiś Hiszpanię doprowadziły do obecnego upadku i ciemnoty, za żadną cenę nie chcą dopuścić do odrodzenia się ojczyzny, gdyż byłoby ono zarazem kresem ich panowania. I oto ofiarą ich barbarzyństwa i obskurantyzmu padają bojownicy wolności. Artyleria rządzącej zgrai, beztłonie dziesiątkująca własny lud, otrzymuje błogosławieństwa głoszącego „miłość i braterstwo” kościoła.

Ale zbrodnie obecne arcykatolickiej Hiszpanii rycerzy-wyzyskiwaczy pomszczą się na niej okrutnie. Zawzięty, fanatyczny lud hiszpański głęboko chowa nienawiść i rycheł, być może, niż się spodziewać mogą dzisiejsi tryumfatorzy, gniew mas pracujących zmiecie ich przewagę z oblicza ziemi hiszpańskiej.

Przegląd polityczny.

O przejazd przez Dardanella. Od pokoju paryskiego, który w roku 1856 zakończył wojnę krymską między Turcją, Anglią i Francją z jednej, a Rosją z drugiej strony, nie wolno było Rosji utrzymywać na Morzu Czarnym floty wojennej; w r. 1871 po osłabieniu Francji, Rosja za cichą zgodą Niemiec i Anglii zrzuciła z siebie ten obowiązek i wybudowała flotę czarnomorską. Flota ta była jednak na tem morzu uwięziona, gdyż w myśl układów międzynarodowych nie wolno było okrętom wojennym przejeżdżać przez Dardanella, które Turcja uzbroidła w potężne forty. To ograniczenie dawało się Rosji silnie we znaki, gdyż nie mogła robić użytku ze swej floty czarnomorskiej, co np. podczas wojny z Japonią zmusiło ją do zatrzymania tych okrętów w domu, zamiast wzmocnić nimi flotę bojową.

Gdy przez aneksję Bośni i ogłoszenie Bułgarii królestwem sprawa wschodnia weszła w stadium zapalne, postanowiła Rosja w drodze kompensaty za wzmocnienie się Austrii żądać otwarcia Dardanell. Izwolski poufnie sondał gabinety europejskie, a targu dobito podczas wizyty cara w Cherbourgu i Coves. — Jak się zdaje, sprawa zostanie załatwioną w ten sposób, że Rosja ogłosi, iż nie czuje się już krępowaną traktatem paryskim, a mocarstwa przyjmą to do wiadomości.

Także Austria temu się nie sprzeciwi, gdyż odnośną umowę zawarł bar. Aehrenthal z Izwolskim w czasie zeszłorocznego zjazdu w Buchłowicach u ambasadora austriackiego w Petersburgu hr. Berchtolda.

Konflikt konstytucyjny w Belgii. W Belgii wybuchł poważny zatarg pomiędzy oboma Izbami parlamentu. Izba deputowanych uchwaliła ustawę o czasie pracy w kopalniach, sprowadzając go zasadniczo do 8 godzin. Senat uznał, że niektóre postanowienia tej ustawy idą za daleko i zmienił je w odpowiedni sposób. Tak „poprawiona” ustawa powróciła do Izby deputowanych, która nie poprzestała na od-

rzuceniu wszystkich poprawek senatu, lecz zrobiła to w sposób lekceważący, bez przeprowadzenia nawet dyskusji nad uchwałami senatu. Gdy ustawa pojawiła się ponownie w senacie, Izba ta wzięła odwet i utrzymała w całej pełni swoje zmiany. Oburzenie było na Izbę deputowanych tak wielkie, że nawet niektórzy senatorowie z lewicy, którzy poprzednio byli za tekstem uchwalonym przez Izbę deputowanych, tym razem głosowali za utrzymaniem przeciwnego tekstu. Ustawa powróciła więc po raz trzeci do Izby deputowanych, która na razie nie obraduje i zbierze się dopiero w listopadzie.

W każdym razie jest to poważny konflikt konstytucyjny, który w razie, jeżeli żadna z Izb nie ustąpi, skończy się odwołaniem do wyborców. W tym konflikcie rząd oświadczył, że nie zajmuje żadnego stanowiska. Socjaliści zapowiadają kampanię przeciw senatowi za pomocą zgromadzeń, a nawet ewentualnie strejku generalnego, i podnoszą hasło zniesienia senatu.

Uchwałę w Izbie deputowanych w tej sprawie przeprowadzili socjaliści z pewną częścią partii katolickiej. Niewiadomo jednak, czy ten odłam katolików belgijskich zechce iść z socjalistami aż do ostateczności.

Baczność Towarzysze! Czy kupiliście już najnowsze wydawnictwa P.P.S.D.?

W. Bracke: Precz z socjalistami! Wydanie nowe 10 h
Ignacy Daszyński: Pogadanka o socjalizmie 6
Ignacy Daszyński: O formach rządu . 15
Al. Dąbski i B. A. J.: Bohaterowie proletariatu 1) Ludwik Waryński, 2) Stanisław Kunicki 20
Kazimierz Krauz: Jak się narodziła państwo? 20
Feliks P.: Płaca robotcza a strejki . 10
Feliks P.: Wilhelm Liebknecht . . . 10
Res: Adam Mickiewicz 15
B. S.: Związki zawodowe robotnicze 10
F. S.: Ferdinand Lassalle 10

Wszystkie powyższe wydawnictwa są do nabycia u kolporterów wydawnictw partyjnych, oraz za pośrednictwem tow. **Z. Klemensiewicz, Kraków, ul. Wiślna l. 5.**

Przypominamy, że zamówienia do wysokości 4 K wysyłamy wyłącznie tylko za poprzednim nadesłaniem należności albo za zaliczką.

KRONIKA.

Kraków, 12 sierpnia.

Nowiny krakowskie.

Uroczysty wieczór ku czci Juliusza Słowackiego odbędzie się w piątek 13 bm. o godz. 8 wieczór w Dębniakach. Program obejmuje: odczyt tow. Kwiatka o życiu i dziełach Słowackiego, deklamację, muzykę, chór. Na zakończenie zostanie odegrana scena z Kordiana „W podziemiu”. Wstęp 20 h.

Sprawy miejskie. Sekcja ekonomiczna na odbytem wczoraj posiedzeniu zatwierdziła ofertę p. Kazimierza Brzezińskiego na wybudowanie wychodków podziemnych w Sułkiewiczach; dalej udzieliła kredytu dodatkowego na zakupno węży i na opał dla maszyn zakładu czyszczenia miasta.

Restauracja Wawelu. Z Wiednia donoszą: Centralna komisja dla ochrony zabytków odbyła wczoraj posiedzenie, na którym zajmowano się restauracją Wawelu. Prof. Dworzak wygłosił referat, w którym podniósł, że w sprawie Wawelu idzie o najważniejszy może pomnik budownictwa, o najcenniejszą może pamiątkę renesansową w Europie. Założenie zamku oraz rozwój jego budowy jest wprost bezprzykładnym; spostrzega się tam 20 okresów budownictwa. Jestto prostoprostu kamienna epopeja historyczna. Wobec tego byłoby świętokradztwem bez należytego przygotowania przystępować do rekonstrukcji. Omówiwszy zniszczenie zamku oraz projekt orestaurowania go do stanu, w jakim się znajdował z końcem XIII wieku, referent sprzeciwił się zupełnej rekonstrukcji zamku i przywrócenia go do pierwotnego stanu.

W dyskusji zabierali głos Tomkowicz z Krakowa, hr. Lanckoroński, hr. Weckbecker, oraz prof. Taininger, który zaznaczył, że jego zdaniem najważniejsze jest odnowienie podwórca i arkad, będących unikatami sztuki budownictwa.

Powzięto następujące rezolucje:

1) Komisja odrzuca rekonstrukcję Wawelu według przedłożonych planów. Nowe pokrycie dachów ma na razie odpaść. Arkady mają być odnowione, jednakże bez przedsięwzięcia innych robót rekonstrukcyjnych.

2) Komisja postanowiła, że należy wypracować nowy projekt celem zakonserwowania zamku.

3) Co się tyczy praktycznego użycia ubikacji, oświadcza komisja, że powinno to nastąpić bez większych adaptacji.

Od wycieczki czeskiej przyszedł ze Szczakowy na ręce i wiceprezydenta dra Szarskiego następujący telegram:

Dzięki niezmordowanej pracy szanownego komitetu czuliśmy się w Waszym grodzie podwawelskim jak u siebie w domu. Gościnność słowiańska, zbliżająca i na tem polu narody, niechaj żyje! Cześć Wam! *Dr Karol Grosz.*

Kurs dla kształcenia nauczycielek gospodarstwa domowego zostanie otwarty 20-go września b. r. w Wiedniu przy seminarium. Bliższych wiadomości udziela IV wydział magistratu krakowskiego.

Z teatru ludowego komunikują nam: Na rozpoczętą się w niedzielę 15 b. m. sezon zaangażowała dyrekcja następujące siły artystyczne: panie Felice Marya, Huget Eugenia, Sawicka Jadwiga, Sachs Wanda, Sachs Adela, Radlińska Janina, Górowska Zofia, Gawlikowska Leonia, Gajewska Petronela, Halnicka, Winiewska Lena, Kolman Aniela, Zamiłło Marya, Grabowska Marya, Strumiłło Helena, Czerniakówna Maryla; panowie Belke Robert, Bryliński Stanisław, Bogdanowicz Edmund, Doniewski Leon, Warzyński Józef, Janicki Stanisław, Galiński Ignacy, Helleński Władysław, Jęjde Juliusz, Modzelewski Stanisław, Poleński Adolf, Rygier Jerzy, Strzałkowski Edmund, Szkudelski Jan, Sydorski Feliks, Turski Stefan, Wróblewski Tomasz.

Bijący „chlebobawcy” Zamieszkały przy ul. Siemiradzkiego 3 inspektor winnic Wroniowski wraz z żoną pobili wczoraj służącą Cecylię Szlizek tak dotkliwie, że musiało się nią zająć pogotowie. Ta zagna para dalej będzie się uważała za „podpory społeczeństwa”, mimo że właściwszym dla niej miejscem byłby areszt. Ale ponieważ pobita jest tylko służącą, czyn ten bestyalski ujdzie im bezkarnie.

Włamanie. Wczoraj włamali się niewyśledzeni sprawcy do mieszkania kupca Ignacego Spera przy ul. Koletek l. 8 i zabrali różne rzeczy wartości kilkudziesięciu koron.

Ładna parka. 30 letni kelner Leon Oprych, zamieszkały przy ul. Lubież l. 30, utrzymywał wraz z mieszkającą z nim wspólnie kobietą tajny dom nierządu, w którym 3 „panienki” zabawiały się z gośćmi, ściągającymi z ulicy. Wczoraj złowiono w ten sposób pewnego jegomościa z Węgier, któremu w trakcie zabawy skradziono pugilares, zawierający przeszło 200 K. Oprycha aresztowano.

W sprawie topielca, o którego znalezieniu nad Wisłą w Podgórzu wczoraj donieśliśmy, skonstatowała komisja sądowo lekarska, że zmarły Szczurkowski ma na głowie 2 śmiertelne rany: jedną nad lewą skronią, drugą na tyle głowy. — Jak świadkowie zeznali, Szczurkowski we wtorek do godz. 10 wieczór bawił się w jednej z kawiarni w Podgórzu, poczem więcej go nie widziano. Przy trupie znaleziono notes i 50 h w gotówce.

Ogólnie panuje przekonanie, że S. padł ofiarą morderstwa.

Kolosalna awantura miała miejsce wczoraj około godz. 4 po południu w sieni w „Szarej kamienicy” w Ryńku. Czterech ludzi z niewiadomej przyczyny pobiło się, przyczem 35-letni murarz Józef B. z Grzegórzek otrzymał od uderzeń cegłą kilka ciężkich ran na głowie, tak, że musiano do niego wzywać pogotowie ratunkowe.

Wyjaśnienie. Odnosnie do notatki w numerze z 10 b. m. pod napisem „Aresztowanie włamywaczy” wyjaśniamy nam wymienionym tamże p. Krzysztof Schicho, właściciel realności w Podgórzu, że z aresztowanymi włamywaczami nie miał nie wspólnego, żadnych rzeczy od nich nie kupował i nie może się domyśleć, skąd nazwisko jego przyszło do związku z ludźmi posądzonymi o kradzież.

Repertuar teatru miejskiego.

Czwartek: „Madame Butterfly”.
Piątek: „Manewry jesienne”.
Sobota: „Rozwódka”.
Niedziela o godz. 3 1/2 po południu: „Halka”.
Niedziela o godz. 7 1/2 wieczór: „Manewry jesienne” (ostatnie przedstawienie).

Szkola dramatyczna p. Michała Przybyłowicza, przy ul. Strzeleckiej 19, prowadzona przez właściciela przy wpółdzielnice p. Stanisława Stanisławskiego, artysty teatru miejskiego, rozpoczyna rok szkolny z dniem 1 września.

Nowiny lwowskie.

Śmierć powstańca. Wczoraj rano umarł we Lwowie Bolesław Anc, członek rządu narodowego z r. 1863, znany pisarz, w wieku lat 68.

Wydział kółka geodetów słuchaczy politechniki we Lwowie uprasza wszystkich kolegów, którzy ukończywszy kurs nie wyrównali swych zaległości za pobrane w kółku

książki, skrypta lub też za użycie instrumentu do elaboratu polowego, aby jeżeli są w możności długi swe w możliwie krótkim czasie spłacić. Jeżeli który z kolegów nie jest pewny co do wielkości zaciągniętej pożyczki, zechce odnieść się pisemnie do wydziału o potrzebne wiadomości.

Z kraju.

Przykładny sędzia. W miasteczku Zakliczynie urzęduje sędzia dla spraw karnych Jakóbiec, który jest plagą dla tych, którzy zmuszeni są z nim się stykać. Sędzia, który jest bardzo pobożnym człowiekiem, używa w sądzie wobec stron niemożliwych do powtórzenia przezwisk; ten człowiek pobożny nie waha się, mimo stojącego przed nim krucyfiks, wali pięścią w stół i przeklina strony. Wyrażenia jak: stul pysk, przeklęta k..., albo psiakrew świni, byku, ośle, szelmo itd. wychodzą z jego ust tak gładko, jak wyrok zasądzały. Oprócz tego dopuszcza się ten miły sędzia zwykłego nadużycia, mianowicie w ten sposób, że nieobecny już od roku w Zakliczynie funkcjonariusz prokuratury Gostkowski ciągle figuruje w aktach jako oskarżyciel, sędzia sam oskarża i wydaje wyrok, a Gostkowskiemu pensję posyła pocztą. Wskutek takiego sprzecznego z ustawą postępowania zdarza się często, że Jakóbiec uwolai lub zasądzi oskarżonego „na podstawie wniosku funkcjonariusza prokuratury”, który wogóle na rozprawie nie był. Na podstawie wniesionych w takich wypadkach rekursów wie sąd wyższy, że Gostkowski nie urzęduje, a mimo to jakoś Jakóbceowi uchodzi takie nadużycie.

Wzywamy odnośne władze, aby krewkiego sędziego pouczyły, że obowiązkiem urzędnika publicznego jest godne zachowanie się, szczególnie podczas tak ważnej funkcji, jak wymiar sprawiedliwości. Jeżeli wyższe władze nie zechcą interweniować, znajdzie się możność omówienia tej sprawy na szerszej arenie, np. w parlamencie wiedeńskim.

Malwersacja przy regulacji Prutu. Z Czeremnowie donoszą, że główny obwiniony o nadużycia przy regulacji Prutu, przedsiębiorca budowy Spinner, został wczoraj aresztowany. Dalsze aresztowania mają wkrótce nastąpić.

Wykrycie mordercy po 18 latach. W pierwszy dzień Bożego Narodzenia r. 1891 w Zawisni koło Sokala znaleziono w karczmie skrwawione zwłoki karczmarza Mojżesza Deutschera, jego żony i córki. Zarządzono śledztwo i aresztowano Eliasza Kokotkę, chałupnika z tej samej wsi. Jedynym dowodem przeciw niemu były plamy z krwi na jego koszuli. Aresztowano też drugiego właściciela, z którym Kokotka pił krytycznego dnia. Rozprawa sądowa zakończyła się wyrokiem śmierci, lecz najwyższy trybunał uwzględnił zażalenie nieważności. Przy nowej rozprawie znalazł się świadek naoczny zbrodni w osobie żebraczki, która w tę noc spała w karczmie na przypiecku. Lecz starszka była zdziwczynią, płała się w zeznaniach; sędziowie wydali wyrok uniewinniający. Kokotka wyszedł wolny po półtora rocznym więzieniu śledczym.

Mięsło 18 lat. Kokotka ma dziś 50 lat. — Niedawno żandarmerya w Zawisni, szukając sprawców kradzieży leśnych, przedsięwzięła rewizję także u Kokotki. Przy rewizji znaleziono u niego srebrną łyżeczkę i notes zamordowanego w r. 1891 karczmarza. Kokotkę aresztowano.

Śledztwo odbywa się w lwowskim sądzie karnym i jest już na ukończeniu; rozprawa przed przysięgłymi odbędzie się z początkiem września.

Z Białej donoszą: Onegdaj przytrzymano w Lipniku pod Białą i ostawiono do starostwa dezertera rosyjskiego. Zeznał on, że uciekł z 40 pułku huzarów i przebywał na Węgrzech, ponieważ jednak powodziło mu się źle, chce wrócić do domu. Z polecenia starostwa ostawiono go do granicy pruskiej.

Leśny u barona Klobusa w Szczyrku, J. Fielas, żył od dłuższego czasu ze swoim bratńcem tegoż nazwiska w niezgodzie. Wczoraj popołudniu przyłapał go, gdy zrywał trzęśnię na jego drzewie. Przyszło ponownie do zawziętej kłótni, podczas której rozszkarszony leśny zerwał z ramienia broń i swego przeciwnika zastrzelił. Fielasa aresztowano i oddano do sądu w Białej.

Z zaboru rosyjskiego.

Przegryny lokaut. Z Łodzi donoszą: Zakończył się sześciotygodniowy lokaut właścicieli zakładów stolarskich, którzy chcieli zaprowadzić wynagrodzenie od sztuki i przedłużyć dzień roboczy. Na te zmiany nie zgodzili się robotnicy i wskutek tego wyniknął lokaut. Obecnie właściciele zakładów stolarskich cofnęli swe żądania i robotnicy powrócili do pracy na warunkach poprzednich.

Ohydna nemilnacya. Były policmajster pabianicki Jonin, skazany w pierwszej instancji na 12 lat ciężkich robót za zabicie aresztanta pod fałszywym pozorem, że tenże chciał uciekać, a następnie uwolniony przez

(Dalszy ciąg nastąpi).

senat — został obecnie mianowany zarządzającym kancelaryą w politycznym więzieniu petersburskim „Kresty“.

Ze świata.

Napad na bank. Do banku ludowego w Rjece, którego lokalności znajdują się w hotelu europejskim, wczoraj przed południem wtargnęli trzej Rosjanie, zamknęli za sobą drzwi, zrabowali większą sumę z kasy, przyczem kasyer odniósł wskutek ich strzałów rewolwerowych śmiertelne rany. Jednemu służącemu ogólnego banku kredytowego, któremu tak samo jak służącemu banku ludowego za grożono rewolwerem, zabrali rabusie sumę 3.604 K z kieszeni. Następnie wszyscy trzej poczęli uciekać i do ścigających dali kilka strzałów rewolwerowych, nie trafiając nikogo; w końcu jeden z nich nazwiskiem Salomon Kiszinezi z Odessy został przez policyanta złapany, podczas gdy jego spółnicy, między tymi niejaki Abraham Bernkopf, uciekli. Kasyer Miłosz został przewieziony do szpitala, gdzie zmarł z odniesionych ran. Pieniądze zrabowane znaleziono u Kiszinezi.

Ksiądz katolicki socjalista. Wielkie wrażenie w całej Francji wywołał fakt, że na zgromadzeniu zwołanym przez anarchystę Sebastiana Faure'a wystąpił na trybunie ks. Bral, wikary z Birolay, w sutannie i oświadczając, że jest socjalistą przy równocześnie zachowaniu swych zapatrywań religijnych. Faure, który uprawia kampanię antyreligijną, zwołał drugie zgromadzenie i wezwał księdza do publicznej dyskusji na temat: „Ksiądz nie może być socjalistą”. Ks. Bral przyjął to wyzwanie i ogólnie uznano, że dorównuje wymową swemu przeciwnikowi, który uchodzi za jednego z największych mówców we Francji.

Jako podstawę swego socjalizmu podał ks. Bral zasadę: Kto nie chce pracować, nie powinien też jeść. Dalej oświadczył: „Kapitałści chcieliby z duchowieństwa zrobić handlarzy dla ochrony swych kieszeni. Ja jednak powiadam katolikom: Nie tylko możecie, ale musicie być socjalistami. Połączcie się ze swymi braćmi przeciw kapitalistycznej, oszczerzej reakcji. Chcemy nowego porządku społecznego opartego na sprawiedliwości“.

Dyskusję zamknął Faure przestrożą pod adresem księdza, że przełożeni zmuszą go do wyboru między jego przekonaniem a suknią duchowną.

Sympatya czesko-rosyjskie. „Warszawski dziennik“ donosi, iż trzy grupy gości czeskich zamierzają odwiedzić: Petersburg, Moskwę i Kijów.

Zgubione radium. Jeden z lekarzy paryskich, jadąc omnibusem, zgubił tubkę, zawierającą rad. Mała bardzo zawartość tubki ma wartość 24.000 franków. Władze czynią pilne starania odzyskania zguby nie tylko ze względu na jej wartość, ale także dlatego, że mogłaby spowodować ciężkie uszkodzenia ciała tego, kto by się nieostrożnie z nią obchodził, nie wiedząc, z czym ma do czynienia.

Tajemniczy wybuch w Belgradzie. W ogrodzie pałacu serbskiego nastąpił trzon, ks. Aleksandra w Belgradzie, nastąpił 10 b. m. wybuch, o którym obiegają dziwne pogłoski. Chociaż detonacja była bardzo silna i słyszano ją w znacznej odległości, a w parku zostały z korzeniami powalone stare drzewa, oficjalnie stwierdzono, że wybuch tylko benzyna w butelce. Ludność Belgradu opowiada sobie, że wybuch ów spowodował ks. Jerzy. Rzekomo chciał wypróbować siłę jakiegoś środka wybuchowego i wybrał do tego dziwnym sposobem ogród swojego brata.

Zwyczaj perski. W Persji, w czasie odwiedzin, podanie filiżanki czarnej moki (kawy) jest zewnętrzną oznaką, iż odwiedzającemu gospodarz pragnie nie zabierać drogiego czasu, czyli innymi słowy, daje mu delikatnie do zrozumienia: wypij i idź dalej.

W obecności ojca synowie nawet na najwyższych stanowiskach nie odważą się usiąść, jeść, pić, palić lub grać. Takie postępowanie poniżyłoby syna w oczach wszystkich.

Persowie są bardzo zabobonni. Ich kalendarze zawierają dokładny spis wszystkich szczęśliwych i nieszczęśliwych dni w roku, oraz przytaczają daty, w których można się żenić lub iść do kapeli, pannać sobie obcinać lub zawierać jakiś interes.

Alaska w rękach rosyjskich a amerykańskich.

„Głos Moskwy“ zamieścił obszerniejszy artykuł o obecnym rozwoju półwyspu Alaski, który niegdyś sprzedała Rosja Amerykanom za 15 milionów rubli. Otóż na tle tych informacji „Sowieckie Słowo“ pisze następujący charakterystyczny komentarz:

Gdy rząd rosyjski sprzedał Amerykanom Alaskę za 15 milionów, prasa „lojalna“ mó-

wiła o tem, jako o bajecznej hojności i lekko-myślności Amerykanów. Jakże bowiem można płacić aż tyle za kraj dziki, bezludny, który nie poddaje się kulturze! Wogóle uważano sprzedaż Alaski za „interes“, a kupno jej za nierozsądek. Jednakże Amerykanie wiedzieli, co robią. Wiedzieli oni, że bezsilność rządu rosyjskiego nie oznacza jeszcze bezsilności kultury. Wiedzieli także, jakie olbrzymie bogactwa leżą w tej dzikiej, głuchej krainie i świadomości byli tego, że skarby te wyjdą same na jaw, skoro tylko kraj będzie przeorał plugim kultury. Kto mylił się: Rosjanie czy Amerykanie? A oto odpowiedź: Zapłacimy za Alaskę 15 milionów rubli, Amerykanie otrzymują z niej samego tylko złota za 40 milionów rocznie. Wcale nie zle procenty od włożonego kapitału. Ale na złocie się nie kończy. Amerykanie zdołali przemienić dziki i „skazany na zagładę“ kraj, „nie zdolny do żadnej kolonizacji“ na kraj ludny i kulturalny. W stolicy Alaski, w mieście Sitka — naliczyć dziś można 300.000 mieszkańców.

Obecnie w mieście tem urządzają wystawę, o której pisze „Głos Moskwy“: „Jak wzrosła finansowo Alaska w rękach Amerykanów, świadczy o tem fakt, że mieszkańcy jej urządzają wystawę z własnych funduszy, nie uciekając się do pomocy finansowej. I ta sama Alaska, którą rząd rosyjski sprzedał na zawsze Amerykanom za piętnaście milionów, uważając, że robi świetną operację finansową, ta sama, powtarzamy Alaska wydaje obecnie 10 milionów na urządzenie wystawy! Tak zbagacił się Kocpiuszek rosyjski w umiejętnych rękach. Na wystawie figurować będą próby złota, srebra, miedzi, cyny, ołowiu, węgla, nafty, gipsu, marmuru, rtęci i grafitu. Wszystko to w ogromnej ilości eksploatawane jest przez Amerykanów. Dalej przedstawione będzie rybołówstwo, dające 10 milionów dolarów. Ale nie dość na tem! Mieszkańcy Alaski postanowili dowiedzieć, że kraj ich zdolny jest i do rolnictwa. Gdyby 40 lat temu, kiedy sprzedawano Alaskę, ktoś powiedział, że Amerykanie się na niej będą zbierać, parsknieliby mu w oczy jako utopię. Ale Amerykanie dowiedli, że kultura stwarza takie rzeczy, które ludom mniej ucywilizowanym wydają się fantazją. Na wystawie w Alasce jest tedy dział rolniczy. Co ważniejsza, Alaska wystawi i próby swojej kultury, która stała się ową „lampą Allady“, otwierającą drogę do skarbów. Będą na wystawie sprawozdania o stanie oświaty, samorządu, techniki pracy. Taką jest siła kultury — kończy gazeta — i taką jest siła rozkładowa zacofania.“

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

TELEGRAMY

z dnia 12 sierpnia.

Cesarz o zgodzie czesko-niemieckiej.

Wiedeń. Dzienniki praskie donoszą, że 18 b. m., jako w dniu swych urodzin cesarz złoży wobec ministrów, którzy zjawiają się do niego dla gratulacji, ważne oświadczenia w sprawie porozumienia między Czechami a Niemcami.

Na podstawie tego oświadczenia mają później rozpocząć się konferencje ugodowe.

Król angielski w Maryenbadzie.

Maryenbad. Król Edward otrzymał następujący telegram od cesarza Franciszka Józefa:

Do J. M. Króla Wielkiej Brytanii i Irlandii i cesarza Indii w Maryenbadzie. Z okazji Twojego przybycia do Maryenbadu witam cię najserdeczniej i przesyłam ci w dawnej przyjaźni moje najlepsze życzenia dla pomyślności Twojej kuracji.

Franciszek Józef.

Król Edward odpowiedział następującym telegramem:

Do J. Ces. Mości w zdroju Ischl: Jestem do głębi wzruszony Twoją serdeczną depeszą. Właśnie szczęśliwie przybyłem i cieszę się bardzo, że mogę znowu bawić w Twoim pięknym kraju. Spodziewam się, że we wszystkim powodzi ci się jak najlepiej.

Edward Rex.

Po rewolucji w Hiszpanii.

Wiedeń. Tutejszy ambasador hiszpański oświadczył wobec reprezentanta „Neue fr. Presse“, że rozruchy w Barcelonie nie miały tego znaczenia, jakie im przypisywała zagranica. Obecnie wszystko już wróciło do normalnego stanu.

Ostrzeliwanie balonu niemieckiego.

Wrocław. „Schlesische Zeitung“ donosi z Katowic: Dzisiaj o godzinie 5 rano niemie-

cki balon z czterema podróżnymi, gdy przejeżdżał granicę, był silnie ostrzeliwany przez rosyjskich żołnierzy granicznych i musiał wylądować. Trzech podróżnych zabitych, jeden ciężko ranny.

Lutol (Górny Śląsk). Według twierdzenia komisaryatu granicznego niemiecki balon Towarzystwa żegluga przejechał granicę koło Miłowic, gdzie wylądował. Podróżni zostali przez straż graniczną przytrzymani i po rewizji paszportów puszczeni na wolność. Wiadomość, że podróżni zginęli od strzałów lub odnieśli zranienia, jest nieprawdziwą.

O prawa dla kobiet w Prusach.

Berlin. Sufrażystki berlińskie projektują na wrzesień olbrzymie manifestacje uliczne dla wywalczenia prawa głosowania dla kobiet. W przeciwieństwie do feministek angielskich, niemieckie mają się wstrzymać od wszelkich hałaśliwych demonstracji.

Ustąpienie pruskiego ministra wojny.

Berlin. Generał von Einem na własną prośbę zwolniony został ze stanowiska pruskiego ministra wojny i otrzymał zastępstwo będącego na urlopie komendanta VII korpusu armii.

Zajścia graniczne serbsko-tureckie.

Salonika. W sprawie ostatnich zajść nad granicą, a mianowicie zabicia granicznej straży serbskiej przez żołnierzy tureckich, rozpoczęte zostało śledztwo. Ze strony Serbii zagrożono najostrożniejszymi zarządzeniami.

Wojska rosyjskie w Persji.

Petersburg. Według doniesienia „Russkoje Słowo“, rosyjskie wojska z Kaswinu pomaszerowały 14 wiorst w kierunku Teheranu. Zarządzenie to motywowane jest epidemią tyfusu, panującą w Kaswinie. Endżumen protestuje u rosyjskiego i angielskiego poselstwa przeciwko temu, gdyż krok ten zmniejsza możliwość dalszego uspokojenia ludu.

Petersburg. „Nowoje Wremia“ ogłasza półurzędowy interwiew, według którego Rosja sprzeciwiałaby się stanowczo ewentualnemu odesłaniu rosyjskich oficerów i instruktorów, jednakże rząd perski dotąd nie objął takiego zamiaru. Persja ma wiele do zawdzięczenia rosyjskim oficerom. Pozostanie rosyjskich oficerów w Persji jest dla Rosji rzeczą ważną.

Były szach prawdopodobnie dnia 17 sierpnia opuści Teheran. Położenie w Teheranie jest lepszym, jednakże położenie na prowincji budzi obawy, gdyż wszystko ogarnęła tam anarchia.

Wojna w Marokku.

Madryt. Z Penon donoszą: Koło godziny 1 rano zmusiły baterie hiszpańskie nieprzyjaciela do zaprzestania ognia. Nieprzyjacieli, mając wielu zabitych i rannych, cofnął się. Hiszpanie nie ponieśli żadnych strat. O świcie nieprzyjacieli podjął ogień karabinowy i zwrócił swe strzały na najsłabsze punkta, znane mu dobrze.

Madryt. Z miejscowości Penon de la Gomeza donoszą, że ogień armatni trwał cały dzień, w końcu Hiszpanie pobili nieprzyjaciela i zmusili go do ucieczki. Artyleria ostrzeliwała również sąsiednie wioski, przyczem było wielu zabitych i rannych.

Alhucemas. Marokkańczycy ostrzeliwiają dalej miasto, którego załoga odpowiada ogniem karabinowym i działowym. Marokkańczycy ponieśli straty. Hiszpanie nie mają strat.

Berlin. Nieprzyjacieli zaatakował wczoraj konwój, przyczem stracił 6 zabitych i kilku rannych.

Strejk generalny w Szwecji.

Urzędowy obraz strejku.

Sztokholm. (B. kor.). W całym kraju panuje spokój zupełny. Wszystkie dzienniki wychodzą, chociaż w zmniejszonym formacie. Kolej miejska wszędzie kursuje. Na ulicach Sztokholmu panuje żywy ruch. Liczba kursujących parowców i barek wzrasta. Policja jak i wojsko dbają o bezpieczeństwo publiczności.

W Sztokholmie wszystkie sklepy są otwarte. Dowóz środków żywności dokonuje się bez przeszkody. Gazownia i zakłady elektryczne funkcjonują normalnie. Ruch wodociągów i czyszczenie miasta nie zostały strejkami dotknięte. Wystawa, tak samo jak cyrk i teatr są licznie odwiedzane. Giełda jest spokojna, także czynność banków zupełnie normalna. Robotnicy zachowują wzorowy porządek.

Przyłączenie się robotników rolnych.

Sztokholm. Dnia 16 b. m. ma się rozpocząć ogólny strejk robotników rolnych, jednakże widoki tego strejku są słabe. Wzburzenie wśród robotników staje się coraz groźniejszym, ponieważ nie

wszędzie udało się przeprowadzić strejk generalny. Wczoraj zastanowiono komunikację okrętową między Kopenhagą a Sztokholmem.

Obawy wojny o Kretę.

Zapewnienia rządu greckiego.

Konstantynopol. Według oświadczenia Porty grecki prezydent ministrów zapewnił tureckiego posła, że w Turcji nie przebywa żaden oficer grecki, któryby należał do armii greckiej. Dalej oświadczył prezydent ministrów, że polecił konsulatowi greckim w Macedonii, aby wykonywały swoje funkcje i lojalnie utrzymywały stosunki z władzami tureckimi. Co się tyczy greckich oficerów na Krecie, powtórzył Rhallys swoje dawne oświadczenie.

Turcja zadowolona.

Konstantynopol. Rada ministrów obradowała wczoraj nad grecką notą. Według oświadczenia jednego z ministrów rada znalazła notę dosyć zadowalającą i postanowiła tureckiego posła w Atenach nie odwoływać, a rządowi greckiemu dzień przesłać nową notę, w której prawdopodobnie zażąda dalszych wyjaśnień.

Konstantynopol. Jak słychać, niektórzy członkowie tureckiego gabinetu oświadczają, że odpowiedź greckiego prezydenta ministrów jest zadowalająca. Koła dyplomatyczne oświadczają, że odpowiedź jest zręcznie ułożoną. Odwołanie tureckiego posła w Atenach uważane jest jako nieprawdopodobne. Sądzą, że sprawa znajduje się na drodze do uregulowania.

Nadzwyczajna rada ministeryalna.

Konstantynopol. Według doniesienia z kompetentnego źródła, nadzwyczajna rada ministeryalna wygotuje nową notę, w której Porta oznaczy ustęp greckiej noty w sprawie Krety jako wystarczający; podniesie jednakże zarzut, że grecka flaga została wywieszona przez greckich oficerów żandarmeryi i wezwie Grecję, aby zdezwuowała machinacje przebranych greckich oficerów w Macedonii, o których działalności Porta ma dowody. — Tylko na tej podstawie możliwym jest przywrócenie dawnych stosunków.

Stanowisko rządu kretańskiego.

Kanea. (Ag. ateńska). Rząd kretański obecnie gotów jest w zasadzie dać mocarstwom w kwestii wywieszonej na twierdzy flagi zadośćuczynienie; ze względu na wewnętrzne trudności jest jednakowoż pożądanem, by rządowi przyznać pewną zwłokę.

Za stowarzyszeń i zgromadzeń.

Ogłoszenie.

Ogłoszenia petitorne o zgromadzeniach i zebraniach można umieszczać tylko za opłatą 40 halierzy od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują 1 koronę za jednorazowe ogłoszenie.

* **Posiedzenie zarządu stow. „Postęp“ w Krakowie** odbędzie się w sobotę 14 b. m. o godz. 3 po południu w lokalu przy ul. Krakowskiej 25. Ze względu na ważne sprawy uprasza się o punktualne przybycie.

* **Baczność młodoci w Krakowie!** W sobotę 14 b. m. o godz. 2 1/2 po południu odbędzie się w lokalu własnym, ul. Grodzka 69, poufne zebranie członków. Na porządku dziennym wybór komitetu agitacyjnego. O liczne zebranie się uprasza zarząd.

* **Baczność młodoci w Tarnowie!** Stacja płatnicza robotników młodocianych centralnego Związku w Austrii mieści się w lokalu Stowarzyszeń robotniczych, ul. Targowa 10, II. piętro.

* **Baczność handlowcy krakowscy!** W sobotę 14 b. m. odbędzie się o godz. 8 wieczór w lokalu miejskiej Kasy chorych (Dunajewskiego 5) zgromadzenie handlowców. Referent kol. Karol Pick z Wiednia.

Handlowcy zjawiać się jak najliczniej wobec ważności spraw, będących na porządku dziennym. Grupa miejscowa Związku centralnego handlowców Austrii w Krakowie.

NADESLANE.

(Na dzień ten redakcyja nie odpowiada).

Upał i jego postrach

dla wieku niemowlęcego: choleryna, biegunka, nieżyt jelit i t. d. można tam najłatwiej przezwyciężyć, gdzie się używa „Kufek“ stale jako pokarmu. „Kufek“ służy dzieciom lepiej jak wszystko inne, nie cierpią dzięki niemu na przeskody w trawieniu i niebezpieczne choroby letnie.

Polecamy naszym rodzinom jak najgoręcej
Kolińską domieszkę do kawy.

Mechanoleczniczy Zakład Zanderowski

Lecznica chirurgiczno-ortopedyczna, Zyblikiewicza 9. Tel. 796, od 9—1 i od 4—6.

Dr Merz.

Dr Staszewski.

Dr Wachtel.

Wskazania: choroby serca i naczyń, przewlekły nieżyt oskrzeli, niedowład kiszek, otyłość, choroby nerwowe. Leczenie artrytyzmu i reumatyzmu gorącym powietrzem. Aparat Roentgena w celach rozpoznawczych chorób chirurgicznych i wewnętrznych. Sala operacyjna oraz pokoje dla chorych.

DROBNE OGŁOSZENIA

Za ogłoszenie w „Drobnym ogłoszeniu” liczymy za każde słowo 6 halerczy, tytuł 20 halerczy.

Specjalny warsztat

naprawy rowerów i maszyn do szycia w Podgórzu ul. Józefińska 1.6. Wykonuje reperacje stosownie i szybko oraz wypożycza znakomite rowery po umiarkowanych cenach. Józef Jakobi.

Pokój

umeblowany do wynajęcia przy pl. Groble L. 15, I. piętro.

Rower

męzki i damski tania do sprzedaży. Lubomirskich 5, od 1 do 2.

Krawiec

Jan Wiczyński, Kraków przy ul. Krowoderskiej 44 (sklep)

przyjmuje wszelkie roboty z własnych i powierzonych materiałów według najniższych cenach konkurencyjnych.

Miód prawdziwy

czysta patoka kuracyjny deserowy 5 kg. puszką 8 koron, Eugeniusz Biliński w Zbarażu, właściciel największej galicyjskiej pasieki.

2 chłopców

4 i 5-letnich do oddania na zupełne wychowanie. Wiadomość w Dziale inseratowym „Naprzodu”.

Panna

z ładnym piśmem oraz znajomością korespondencji znajduje umieszczenie od dnia 15 b. m. w biurze fabrycznym. — Oferty pod znakiem W. D. poste restante Kraków, za okazaniem kwitu inseratowego.

Do sprzedania

warsztat stolarski, Podgórze, Mały Rynek.

Poszukuje się pensji prywatnej

dla czterech uczniów I gimnazjum żeńskiego. Oferty pisemne pod C. B. przyjmuje Gł. Agencja Dzienników i Ogłoszeń, Kraków, Sławkowska 2.

TELEGRAM

z ulicy Sławkowskiej 31.

Bardzo ważne dla gospodyń

Z powodu znacznego zapasu porcelany karlsbadzkiej zniżę cenę

i takową sprzedaję na wagę po następującej cenie: talerze cienkie tylko po 30 hal., talerze restauracyjne po 24 hal. za klg.

Półmiski, salaterki, wazy, mienazki, miski itp. po 40 hal. za klg.

Upraszam Szan. P. T. Publiczność przekonać się przy jednym zakupie o tej niebywałej taniości.

Z poważaniem
M. ZANBEN.

Piwo

czarne „à la Bawar“

Bufet

zaopatrzony w świeże i zdrowe przekąski poleca

Wojciech Olszowski
w Krakowie

Mały Rynek, róg ul. Szpitalnej.

Dział Inseratowy

„Naprzodu”

mieści się obecnie przy

ul. św. Marka 21

róg ulicy Floryańskiej

ZOFIA BIEŚIADECKA
.....OSWIECIM.....

Przez Wysokie
i. k. Namieśtnictwo
Koncesjonowane

Biuro
podróży
Zofii
Bieśiadckiej
Oświęcim (dworzec)
sprzedaje
bilety okrętowe do
Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.

Ceny ściśle według taryf okrętowych i kolejowych.

Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie.

Prospekty darmo i opłatnie.

NOWOJORSKA GERMANIA

Towarzystwo asekuracyjne na życie

Generalna Dyrekcja dla Europy: Berlin, W. 64, Behrenstrasse 8, we własnym domu
Generalna Reprezentacja dla Austrii: Wiedeń, I. Stubenring 18, we własnym domu

Stan ubezpieczeń z końcem roku 1906	K 539.886.228
Stan czynny według bilansu z końcem r. 1906	176.528.310
Dochód za premie asekuracyjne i odsetki w r. 1906	30.748.998
Nadwyżka z obrotu rocznego 1906	2.215.358
Reserwy z poprzednich lat dla udziału w zysku	11.718.647
	12.934.003

Szczególne korzyści

jakie daje Nowojorska Germania swoim ubezpieczonym są:

- 1) że udziela pierwszej dywidendy już po upływie pierwszego roku ubezpieczenia;
- 2) że police po 3 latach od wystawienia są o tyle niezaczeplone, że zachowują swą wartość, nawet gdy śmierć ubezpieczonego nastąpiła wskutek samobójstwa lub pojedyńku, a nawet w takim wypadku skoro wniosek zawiera obiektywnie fałszywe deklaracje;
- 3) że dozwolone są podróże i pobyt na całej kuli ziemskiej bez osobnej premii;
- 4) że ponosi ryzyko ubezpieczenia na wypadek wojny, powołanych pod broń bez podwyższania premii;
- 5) po 3-letnim ubezpieczeniu może ubezpieczony, przy wstrzymaniu dalszego płacenia premii, żądać:
 - a) wykupu gotówką; b) police wolną od wszelkich dalszych premii
 - c) rozszerzenia pełnego zabezpieczenia na wypadek śmierci, na szereg lat; cyfrowe świadczenia Towarzystwa są w policach tabelarycznie uwidocznione.

Gdyby ubezpieczony w ciągu 3 miesięcy nie oświadczył się, natenczas przyjmuje się, że życzy sobie sposobu c) i polica zostaje automatycznie w mocy na całą kwotę ubezpieczeniową, może jednakowoż na życzenie ubezpieczonego, po złożeniu dowodu możliwości ubezpieczenia i po złożeniu zaległych premii wraz z odsetkami, jeszcze w ciągu dalszych 3 lat uzyskać pełną moc prawną.

Generalna agencja dla Galicji zachodniej

w Krakowie, przy ulicy Jasnej L. 5

u p. Zygmunta Gleitzmana.

Towarzystwo nawiązało chętnie stosunki z osobami nadającymi się do skwizycyli ubezpieczeń na życie, udzielając tymże korzystnych warunków

PROSZKOWE KURACYJNE

znakomite 1/8 klg. 65 hal.

Pensjonatom znaczny opust.

Poleca

JAN MICHALIK, Kraków, Floryańska 45.

Cenniki darmo i opłatnie.

Amor

jest najlepszym środkiem do czyszczenia metali.

Zawiadamiam Szanowną P. T. Publiczność, iż w moim

Zakładzie

artystyczno-fotograficznym

przy ulicy Dominikańskiej L. 3

wykonuję

kartki korespondencyjne

sposobem warszawskim po cenie bez względu na ilość osób

3 sztuki . . . 1— Kor.

6 sztuk . . . 1-40 „

9 „ . . . 1-70 „

12 „ . . . 2— „

Zamówienia są gotowe w przeciągu 1 godziny z poręczeniem za trwałość na kilka lat.

Również wykonuję fotografie do legitymacji w ciągu 1 godziny.

Polecam się łaskawym względem Szanown.

P. T. Publiczności

z głębokim poważaniem

Fr. Kryjak.

Puder sprzedawany w paczkach lub woreczkach jest bezwarunkowo fałszykatem.

Dla zdrowia dzieci!
przez powagi lekarskie zalecany.

HAYA PUDER
ANTISEPTYCZNY
i MYDŁO HYGIENICZNE

dla niemowląt i dzieci

Tysiące podziękowań! Ostrzega się przed naśladownictwami!

Dlatego żądać należy wszędzie tylko PUDRU HAYA

Do nabycia we wszystkich aptekach i drogueryach.

S. HAY, aptekarz, c. i k. dostawca nadworny. Lwów.

Kupno i sprzedaż.

Sklep wiktualny do nabycia. Wiadomość w Dziale inseratowym „Naprzodu”.

Dom murowany, nowy, dachówką kryty, wraz z 1/4 morgowym ogrodem jest do sprzedania na przedmieściu. Wiadomość pod G. 30 do działu ins. Naprzodu.

Kamienica piętrowa, dobrze się rentująca, na przedmieściu Krakowa, tania do nabycia. Wiadomość pod B. 60 w dziale ins. Naprzodu. Kamienicę blisko plant dobrze się rentującą poszukuje się do kupna. Zgłoszenia pod C. D. 38. W Dziale inseratowym „Naprzodu”.

Poszukuje się parceli celem kupna. Poste-restante „1237”.

Parceli w Krakowie i na przedmieściach poszukuje się do kupna. Dokładne oferty nadsyłać pod C. 46 do działu inseratowego Naprzodu.

Kraków, 7 sierpnia 1909.

L. 68721/1909

Ogłoszenie licytacji.

Gmina miasta Krakowa rozpisuje niniejszem licytację ofertową na roboty ziemne i murarskie przy budowie nowego skrzydła Magistratu, wykonać się mające.

Plany, warunki i arkusze ofertowe są wyłożone w Budownictwie miejskiem u starszego inspektora Budownictwa m. p. Jana Rzymkowskiego, który również udzieli wszelkich wyjaśnień.

Termin licytacyjny upływa z dniem 20 sierpnia b. r. godzina 12 w południe.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Księgarnia S. A. Krzyżanowskiego i Dra Władysława Miłkowskiego w Krakowie

polecają dzieła pedagogiczne

Reussnera

do bardzo przedkier i najłatwiejszej nauki Obcych Języków w Szkole i Domu bez nauczyciela, z objaśnieniem wymowy i kluczem, pod tytułem:

Samouczek

Polsko-Niemiecki kurs I-szy kor. 2-40, — kurs II-gi kor. 4-80, — Polsko-Francuski kurs I-szy kor. 3-60, — kurs II-gi kor. 9-60, — Polsko-Angielski kurs I-szy kor. 2-30, — kurs II-gi kor. 3-60, — Polsko-Rosyjski kurs I. kor. 4-20, kurs II. kor. 5-40.

Uczeń klasy VII.

gimnazjalnej z powodu braku funduszy na utrzymanie poszukuje lekcyi do klasy VI włącznie, ewentualnie guwernerki na cały rok szkolny. Łaskawe zgłoszenia do działu inseratowego „Naprzodu” pod „Guwerner”.

Odznaczony złotymi medalami na wystawach krajowych

Wyrób ręczny

PILNIKÓW
Jana Sądla

Kraków-Grzegórzki ul. Woźniakowskiego dawniej pl. Matejki 4.

Mam zaszczyt zawiadomić P. T. Odbiorców w ich własnym interesie, że jako doświadczony długoletni praktyk za granicą — zdobyłem znajomość twardego (hartowania) moich wyrobów, które odznaczają się starannością i wytrzymałością.

Ważne dla Pań!

PRACOWNIA

SUKIEN DAMSKICH I DZIECIENNYCH
Pauliny Kolkiewiczowej

otworzoną została

przy ulicy Topolowej L. 21

i przyjmuje wszelkie roboty w zakres krawiectwa damskiego i dzieciennego wchodzące, wykonując takowe najstaranniej według najnowszych fasonów francuskich i angielskich.

Ceny niższe jak wszędzie.

Roboty wykonuje się na czas ściśle oznaczony i w najkrótszym terminie.

Potrzebne są panny do krawieczyzny.

Hygieniczne Wózki Dziecięce

do spania i do siedzenia

poleca po cenach fabrycznych. Fabryka wózków dziecięcych i wyrobów koszykarskich

R. LIPSCHÜTZ, Kraków, ul. Sławkowska L. 14

TELEFON 710.

TELEFON 710.

DRUKARNIA LUDOWA

W KRAKOWIE, UL. FILIPA 11

SPÓŁKA ZAREJESTROWANA Z OGRANICZONĄ PORĘKĄ

WYKONUJE

PO CENACH NISKICH
WSZELKIE ROBOTY DRUKARSKIE
SZYBKO, GUSTOWNIE
I STARANNIE

